

A Támogatott Lakhatás (továbbiakban: TL) és Szolgáltatási Gyűrű Kialakításának és Működtetésének Protokolljához kapcsolódó tanácsadás

Gyakran ismételt kérdések

17. Amennyiben a komplex szükséglet felmérés nem írja elő az étkezés biztosítását, akkor kötelezhető-e az intézmény által biztosított étkezés igénybevételére az ellátót a saját érdekében?

Meghatározó jogszabályi hely:

- 1/2000.SzCsM rendelet 2.§ (a) – (h)

Irányadó szakmai anyag:

- Útmutató a komplex szükségletfelmérő eszköz használatához
https://szgyf.gov.hu/phocadownload/tsza_utmutato_2017_FSZK_SZGYSZF.pdf

A kérdés kissé pontatlan, ugyanis az „étkezés” nem szolgáltatási elem, hanem egy életterület a „személyi függetlenség” részterülete. Az ezzel kapcsolatos szolgáltatási elemet „étkeztetés” –ként nevesíti a Szocvtv., valamint az 1/2000.SzCsM rendelet. Az étkezés megtámogatása más szolgáltatási elem nyújtásával is kivitelezhető, például: gondozás, háztartási segítségnyújtás, hogy a leggyakoribbakat említsük. A kérdés azt sugallja, hogy bár az illető képes lenne előállítani az étkezést saját maga számára, de lehet, hogy nem olyan minőségben, rendszerességgel, vagy nem olyan olcsón, mint az intézményi vagy közétkeztetésben, s ezért az Ő érdeke az lenne, ha az intézményi étkeztetést venné igénybe. Kötelezhető-e erre?

Ez esetben a komplex szükségletfelmérésben szükséges a kockázati tényezők között megjeleníteni az étkeztetéssel kapcsolatos nehézséget, már amennyiben valóban azonosítható a kockázat – a jelzett helyzet ezt sugallja, tehát **a komplex szükségletfelmérésnek ki kell mutatnia a szükségletet**. A kötelezés helyett inkább a támogatott döntéshozatal elve alapján történő célhoz juttatás, és motivációk alkalmazása javasolt a kívánt cél elérése érdekében. Lehetséges még a tanácsadás elemében étkezéssel kapcsolatos, az egészség megőrzésének, az életfenntartásnak a feltételeivel foglalkozó szakember igénybevétele. Amennyiben a komplex szükségletfelmérés nem tartalmazza a kockázatok között az étkezéssel kapcsolatos problémát, vagy a tanácsadási elemben nem szerepel a szükségesség, ismételt felmérés javasolt. Amennyiben az igénybevevőnek valóban nincsen szüksége az „étkeztetés” szolgáltatási elem biztosított támogatásra, tehát képes önmaga előállítani, beszerezni az ételt, ebben az esetben, tiszteletben kell tartani a döntés jogát még akkor is, ha úgy gondoljuk, hogy tartalmasabb, jobb minőségű vagy

kedvezőbb áron tudna étkezést biztosítani a szolgáltató az illető számára. Tanácsadás keretében véleményét elmondhatja az esetfelelős. Javaslatot is tehet, de a döntés az övé, hacsak nincsen korlátozva ebben. Amennyiben ezen az életterületen korlátozva van, akkor a gondnoka élhet a döntés jogával. Amennyiben olyan erős a kockázata annak, hogy másra fogja költeni a kosztpénzt, és nem a maga étkeztetésére, s emiatt például mások jóllétét is veszélyeztetni, akkor viszont kockázatkezelési tervet kell készíteni a kockázatok csökkentésére vagy elkerülésére. Előfordulhat, hogy egy főétkeztést biztosítása étkeztetés keretében biztosítanak számára a másik 2 étkeztést pedig önállóan oldja meg. Ez természetesen csak egy példa, ezen kívül számos, az igénybevevői szükségleteket és igényeket valamint szolgáltatói lehetőséget is figyelembevevő megoldás létezhet. Nem a kötelezés, sokkal inkább a támogatott döntéshozatal (mint módszer) az első és egyetlen jó eszköz ennek az elég gyakori jelenségnek a kezelésére.

**Nemzeti Fogynéességügyi- és Szociálpolitikai Központ
Közhasznú Nonprofit Kft.**

székhely: 1138 Budapest, Váci út 191.

telefon (+36 1) 450 3230

fax: (+36 1) 450 3235

e-mail: titkarsag@nfszk.hu

http: www.nfszk.hu

Nyilvántartásba vételi számok: E-000892/2014; E/2020/000250